

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Pc/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203302
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8318203302.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou, v právnej veci navrhovateľky: O.F. A., nar. XX.XX.XXXX, Ľ. XXX proti odporcovi: M. A., nar. XX.XX.XXXX, Ľ. XXX, o zrušenie výživného taktou Humen

rozhodol:

M. A. je povinný prispievať na výživu navrhovateľky O. A.Í. mesačne po 30 eur vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 15.08.2018.

Zaostalé výživné za obdobie od 15.08.2018 do 15.08.2019 v sume 375 eur je M. A. povinný uhradiť k rukám navrhovateľky v 10-eurových mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky zamietá.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka návrhom podaným dňa 15.08.2018 žiadala, aby súd zaviazal M. A., ktorý je jej otcom, prispievať jej na výživu mesačne sumou 80 eur z dôvodu, že na jej strane sa zmenili pomery tým, že začala študovať na vysokej škole, pripravuje sa na budúce povolanie, nemá žiadne finančné príjmy a nie je schopná sama sa živiť.

X. M. A., t.j. otec navrhovateľky sa k doručenému návrhu vyjadril písomne tak, že s návrhom nesúhlasí z dôvodu, že nemá žiadne finančné prostriedky. Jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 173 eur a od 01.08.2017 je vo výkone väzby, teda nemá možnosť ďalšieho zárobku. M. A., t.j. otec navrhovateľky bol po začatí konania prepustený na slobodu a napriek včasnému a riadnemu predvolaniu sa na pojednávanie opakovane nedostavil, preto súd konal a rozhodoval v jeho neprítomnosti.

3. Vykonaným dokazovaním zistil súd tento skutkový stav: vyživovacia povinnosť medzi navrhovateľkou a jej otcom nebola rozhodnutím súdu nikdy upravená. Až do rozvodu manželstva žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti s rodičmi. V čase rozvodu manželstva rodičov navrhovateľka bola plnoletá rovnako, ako jej brat, a preto súd v rozhodnutí, ktorým manželstvo rozviedol, o výživnom nerozhodoval. Z výsluchu navrhovateľky bolo zistené, že je študentkou A. univerzity v A., Fakulty C. a A. vied X. ročníka dennej formy štúdia od XX.XX.XXXX. Vyživovaciu povinnosť žiadala v tomto konaní priznať zo strany otca vo výške 80 eur a to s účinnosťou od podania tohto návrhu. Svoj návrh odôvodnila tým, že v súvislosti so štúdiom na vysokej škole jej vznikli výdaje, ktoré keďže nie je zárobkovo činná, nemá z čoho uhrádzať. Predovšetkým býva v prenajatom byte, kde platí poplatok 110 eur mesačne z titulu nájomného, na dôkaz čoho predložila výpis z účtu k nahliadnutiu súdu. Navrhovateľka predložila výpis faktúr o úhrade za mobilný telefón, pričom v priemere je to 25 eur mesačne. Predložila k nahliadnutiu aj doklad, a to potvrdenie o tom, že je zapísaná do zoznamu riadnych študentov Fakulty C. a A. S. A.

univerzity v A.. Ide o rozhodnutie dekana Fakulty C. V. A. S. zo dňa XX.XX.XXXX. Na stravu minie 50 eur mesačne, keďže sa stravuje samostatne, niekedy je to aj viacej. Mestská doprava predstavuje náklady v sume 20 eur mesačne a 30 eur mesačne sú to náklady spojené so štúdiom so zabezpečením pomôcok a kníh. Navrhovateľka ďalej uviedla, že rovnaký návrh o určenie výživného podala aj voči matke V. A., t.j. času P., ktorá sa po rozvode manželstva vydala, žije s manželom v spoločnej domácnosti mimo mesta trvalého bydliska navrhovateľky. Žiadala od nej výživné 300 eur mesačne, keďže vyživovacie povinnosť má matka aj otec už len voči nej. Brat navrhovateľky má 24 rokov, žije samostatne, pracuje v zahraničí. Konanie o určenie vyživovacej povinnosti voči matke sa viedlo pred Okresným súdom v Humennom po sp. zn. 10Pc/17/2018. Podľa navrhovateľky jej otec má iba invalidný dôchodok vo výške 170 eur mesačne a nevie o tom, aby bol niekde zamestnaný. Aj v súvislosti s tým, že bol trestne stíhaný, nemal možnosť sa riadne zamestnať.

4. Z pripojeného trestného spisu a rozsudku Okresného súdu Humenné v trestnej veci 2T/135/2017 a rozsudku zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že M. A. bol uznaný vinným z dôvodu, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. pred budovou železničnej stanice v obci G. prešiel k svojej manželke V. A., ktorá tam čakala na vlak. Pristúpil k nej spredu a stál pri nej asi 5 minút v tesnej blízkosti tvárou v tvár, pričom jej povedal, že má odvolať ten rozvod, aby sa jej sestra a ich dcéra nemiešali do ich manželstva a taktiež sa pýtal, či má priateľa, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu C. sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 03.07.2017, ktoré sa stalo právoplatným dňa 27.07.2017 mu bol uložený zákaz priblížiť sa k V. A. na vzdialenosť menej ako 20 metrov.

5. Dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. do XX.XX hod. vo vlaku medzi stanicami L. a G. si prisadol ku svojej manželke V. A. aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu C. sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX mu bol uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menej ako 20 metrov a povedal jej, aby stiahla žiadosť o rozvod a pokiaľ ju nestiahne, urobí s ňou poriadok, hoci pôjde do výkonu trestu a podpáli jej dom. Teda maril výkon rozhodnutia súdu a inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví, čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §348 ods. 1 písm. i) Tr. zák. pokiaľ ide o skutok 1, a pokiaľ ide o skutok 2 prečin nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie §139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Za toto svoje konanie bol citovaným rozhodnutím súdu odsúdený k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov a 21 dní nepodmienečne. Pre výkon uloženého trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 10Pc/17/2018 bolo zistené, že Okresný súd Humenné rozhodol v tomto konaní o návrhu navrhovateľky, ktorý podala voči matke V. P. o určenie výživného tak, že zaviazal matku navrhovateľky prispievať jej na výživu mesačne po 100 eur a to od podania návrhu 13.11.2018 s tým, že zaostalé výživné na obdobie od 13.11.2018 do 07.08.2019 vo výške 606,66 eur je matka povinná uhradiť k rukám navrhovateľky do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol. Z obsahu tohto spisu vyplývalo, že navrhovateľka stále študuje, má výdavky tak, ako to uviedla aj v tomto konaní o určenie výživného podaného voči otcovi, pričom matka navrhovateľky je vydatá. Svoje výdavky vyčíslila na 240 eur za nájom, 56 eur splátkami pôžičky, 60 eur mobilný telefón, 30 eur internet, 60 eur úrazové poistenie, 30 eur odvody do Sociálnej poisťovne. Pracuje ako opatrovateľka v F. a za lieky dopláca 70 eur mesačne, jej výdavky predstavujú 626 eur. Ako príjem uviedla, že je poberateľkou len invalidného dôchodku.

7. Podľa §62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovacie povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.13)

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy, a teda sa pripravuje na svoje budúce povolanie, čím vyživovacia povinnosť rodičov voči navrhovateľke trvá. Navrhovateľka vyčíslila svoje náklady na sumu tak, ako je to vyššie uvedené s tým, že súd v čase rozhodovania už disponoval aj rozhodnutím súdu o tom, že vyživovacia povinnosť matky voči navrhovateľke bola určená vo výške 100 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec navrhovateľky má príjem iba vo výške 172 eur mesačne, čo predstavuje invalidný dôchodok a síce z vlastnej viny nie je zamestnaný, keďže zároveň s konaním o určenie výživného prebiehalo aj trestné stíhanie otca navrhovateľky, ktorý bol aj hoci neprávoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Vzhľadom na zákonné ustanovenie, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa a podľa osobitného zákona má súd za to, že aj keď otec navrhovateľky má preukázateľne príjem momentálne len 172 eur mesačne, tak sumu 30 eur, ktorú súd stanovil, má povinnosť platiť bez ohľadu na svoje momentálne schopnosti a možnosti i s prihliadnutím k tomu, že v situácii, v ktorej sa momentálne nachádza, je z vlastnej viny a pre porušenie zákona, ktorého sa dopustil vo vzťahu ku svojej manželke.

9. Vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k navrhovateľke súd určil od podania návrhu, preto aj výživné za obdobie od 15.08.2018 do 15.08.2019 v sume 375 eur je povinný zaplatiť k rukám navrhovateľky v 10-eurových mesačných splátkach. Súd pri rozhodovaní o tomto zaostalom výživnom a o jeho splatnosti zobral do úvahy momentálnu situáciu otca navrhovateľky, ktorý aj pri výkone trestu odňatia slobody môže byť pracovne zaradený a môže byť v jeho schopnostiach a možnostiach platiť 40 eur mesačne k rukám navrhovateľky, keďže ide o minimálny rozsah sumy zo životného minima a náklady na zabezpečenie potrieb navrhovateľky sú v tomto čase omnoho vyššie.

10. Navrhovateľka nežiadala, aby súd rozhodol o trovách konania, preto súd o trovách konania nerozhodoval v súlade s ustanovením §57 CMP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.